

OSTRAVAN.CZ

1. Ostravská Médea: Feministický manifest s podmaňujícím výkonem Petry Kocmanové ukazuje nadčasovost Eurípidova díla**28.04.2024 ostravan.cz - Evelína Vaněk Síčová**

Odkaz na originál

Klíčová slova: Antonína; divadla; Divadle; divadlo; Dvořáka; moravskoslezské; moravskoslezského; Národní; Národního; NDM; Norbert; Ostravě; Závodský

Odsoudit Médeu coby vražedkyni je zkratkovitá forma závěru Eurípidova textu. Jakub Šmíd naštěstí vycítil velký potenciál tohoto klasického díla a využil hereckého pokladu v podání herečky Petry Kocmanové, aby Médeu představil jako barvitou vášnivou ženu, která pracuje se svými ženskými zbraněmi i temnými myšlenkami.

Nesmrtelný zápas se zradou a chtíčem v podobě pomsty se sice odehrává ve starověkém Korintu, tvůrci jej však velmi efektně vytrhli z této zkostnatělé předvídatelné předlohy a vsadili na neotřelé prostředí hotelové chodby. Předobraz Kubrickova Osvícení je zde cítit a postupná tíha šílenství Médey je tím ještě prohloubena. Scéna Petra Vítka zasahuje hluboko do útrob jeviště a působí velmi monumentálně, byť si vystačí s minimem rekvizit. Úvodní stříhové scény zase jakoby odrážely mysteriózní odkaz tvorby Davida Lynche.

Když do tohoto žánrového koktejlu přimícháme kostýmy Martina Chovance, jež každou postavu výrazně charakterizují, dostáváme nápaditou inscenaci plnou odkazů a symboliky. Nedílnou a velmi důležitou složkou je zde hudební doprovod. David Hlaváč vytvořil žánrově různorodou nálož, jež určuje dynamiku inscenace a velmi sugestivně ji podporuje.

Osvěžující jsou chóry korintských žen, které coby pokojské sledují postupný rozklad společensky neúnosného chování Médey. Vedle vynikajících činoherních hereček Marie Logojdové a Sabiny Muchové podpořily pěvecké rozpravy operní talenty Ivana Ambrúsová, Veronika Andrášková a Marcela Gurbařová. Všechny mají stejnokroj v černé barvě s bílými límečky a zástěrami. Působivé jsou stejné paruky s bohatým klasickým drdolem řeckého typu.

Ivana Ambrúsová. (Foto: Martin Kusyn)

Médeu Martin Chocholoušek "obnaží" do pánského pyžama. Vyrovnat se mužům a jejich moci je pro Médeu viditelně těžké. Jediná cesta, aby si láson uvědomil svou zradu, je uchýlit se ke krvavé pomstě. Když si Médea zoufá, je v pruhovaném pyžamu, které umocňuje její křehkost. Když však jedná s muži – s lásonem, Kreónem nebo Aigem, stává se z ní femme fatale. Vysoká útlá postava herečky v upnutém černém outfitu umocňuje její umění manipulace.

Petru Kocmanovou jsem doposud považovala především za bezprostřední komediální herečku, která si poradí s každou situací a jemnými gesty dokáže velké věci. Rolí Médey se doufám tímto zapíše do historie **Národního divadla moravskoslezského** coby naprosto přesvědčivá herečka dramatické role, která si přes svůj předepsaný osud získá sympatie obou pohlaví. Hysterie Médey je v jejím podání elegantní zoufalství nenaplněné touhy a nejen ten, kdo podobnou situací prošel, může tiše soucítit. Zrada blízké osoby je tou nejméně očekávanou a nejvíce bolestnou a Petra Kocmanová tuto bolest zhmotňuje s racionální pevností.

Petra Kocmanová a ROBERT FINTA. (Foto: Martin Kusyn)

V hledáčku pomstychtivé silné Médey, odhodlané vzít život všem, kteří mají co dočinění s lásonem, stojí naivní muž myslící na jediné, a to na moc. Zatímco Médea podniká komplikovaný plán, láson se oddává pudovému chtíči a není schopen domyslet následky svých činů. Vedle smyslné Petry Kocmanové působí Robert Finta jako mladíček, kterému se stěží dá věřit, že kdysi podnikal náročné plavby (být tomu jeho kostým napovídá) na velké lodi Argó coby vůdce Argonautů. Ačkoli láska Médey a lásona vznikla za pomoci kouzla, nějak nedokážu uvěřit, že by Médea v tak silném zastoupení Petry Kocmanové toužila po udržení svazku s lásonem, kterého představuje Robert Finta. Láson by měl být muž toužící po moci a mít veškerou kuráž na to se stát králem, avšak zde láson působí jako mladší bratr Médey, který spíše žadoní, než přesvědčivě argumentuje.

Role chůvy tušící neblahý konec připadla na Alenu Sasínovou-Polarczyk. Kontrastní bílá paruka k černému kostýmu a dramatický vzhled herečky dodávají postavě na teatrálnosti, která v tomto případě není na škodu. Naprázdno vyznívající apel umocňuje zoufalství, které chůva prožívá. Do rolí dětí Médey a lásona režisér obsadil mladé zkušené herce **NDM**. Premiéru odehráli Mateo Fajgl a Filip Škandera a v alternaci můžete vidět také Romana Patrika Baroše a Jana Pražáka. Oba chlapci předvedli na premiéře velmi profesionální výkon.

František Strnad a Petra Kocmanová. (Foto: Martin Kusyn)

Menší role králů Kreóna a Aigea přesvědčivě ztvárnili František Strnad a David Viktora. František Strnad nastoupil coby korintský král s důraznou výhružkou, aby Médea opustila Korint. Charismatický král odchází s ústupkem, jehož důsledky budou mít tragickou dohru.

David Viktora má snad jako jediný tragikomickou roli. Král Aigeus, který má také pohnutý osud v řecké mytologii, podává pomyslounou záchranou ruku a nabízí Médeu bezpečí v případě vyhnanství. David Viktora hraje úlisného krále s příjemnou dávkou humoru, který inscenaci lehce zjemní, ale nijak nenaruší její dramatickou linku. Lásonovu nevěstu, dceru korintského krále Kreóna Glauké hraje tanečnice Julie Svitičová. Režisér nechává promlouvat Glauké skrze pohyb, a tak i tragický moment jejího skonu má estetickou rovinu.

Inscenace Médea trvá hodinu a půl bez přestávky. Do tak krátkého času dokázali tvůrci vměstnat plno divácky vítaných nápadů. Vzdušná scéna, vkusné kostýmy, dobře padnoucí hudební aranžmá a skvělé herecké příležitosti. Co však tomuto kousku sluší převelice, je nově vybroušený text. Petr Borkovec a Matyáš Havrda přenesli Eurípidův text se vsí úctou do velmi živé verze, plné zajímavých interpretací a nových vhladů. Režisér Jakub Šmíd s tímto textem pracuje naprosto neotřele. Médea je tak žena mnoha

emocí, rozporů, a přitom stojí pevně na zemi, ukotvená ve své ženskosti. Tvůrčí tým se skládá ze samých mužů a já bych využila příležitost, abych zde negovala nesmyslnou tezi, že muži nerozumí ženám, protože Médea je důkazem, že muži nám občas rozumí více než my samy sobě.

*

Eurípidés: Médea. **Národní divadlo moravskoslezské** v **Ostravě**. Režie: Jakub Šmíd. Dramaturgie: **Norbert Závodský**. Překlad: Matyáš Havla a Petr Borkovec. Scéna: Petr Víték. Kostýmy: Martin Chocholoušek. Hudba: David Hlaváč. Recenze je psaná z premiéry odehrané v sobotu 27. dubna 2024 v **Divadle Antonína Dvořáka**.

URL | <https://www.ostravan.cz/84464/ostravska-medeia-feministicky-manifest-s-podmanujicim-vykonem-petry-kocmanove-ukazuje-nadcasovost-euripidova-dila/>

[« zpět na začátek](#)

Ostravská Médea: Feministický manifest s podmaňujícím výkonem Petry Kocmanové ukazuje nadčasovost Eurípidova díla

28.4.2024 13:30 [Evelína Vaněk Síčová Divadlo Recenze](#)

Premiéra nové inscenace dramatu Médea vnesla do Národního divadla moravskoslezského velké osvěžení napříč všemi inscenačními složkami. Tvůrčí tým ve složení režiséra Jakuba Šmída, dramaturga Norberta Závodského, scénografa Petra Vítka, kostýmního výtvarníka Martina Chocholouška a hudebního skladatele Davida Hlaváče vytvořil velmi sugestivní a unikátní vzhled do myšlenkového lepopela zrazené ženy – matky. To vše podpořeno vynikajícím překladem tandemu Petra Borkovce a Matyáše Havrdy.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

David Viktora a Petra Kocmanová.

Odsoudit Médeu coby vražedkyni je zkratkovitá forma závěru Eurípidova textu. Jakub Šmíd našťastí vycítil velký potenciál tohoto klasického díla a využil hereckého pokladu v podání Petry Kocmanové, aby Médeu představil jako barvitou vášnivou ženu, která pracuje se svými ženskými zbraněmi i temnými myšlenkami.

Nesmrtelný zápas se zradou a chtičem v podobě pomsty se sice odehrává ve starověkém Korintu, tvůrci jej však velmi efektně vytrhli z této zkostnatělé předvídatelné předlohy a vsadili na neotřelé prostředí hotelové chodby. Předobraz Kubrickova Osvícení je zde cítit a postupná tíha šílenství Médey je tím ještě prohloubena. Scéna *Petra Vítka* zasahuje hluboko do útrob jeviště a působí velmi monumentálně, byť si vystačí s minimem rekvizit. Úvodní stříhové scény zase jakoby odrážely mysteriózní odkaz tvorby Davida Lynche.

Když do tohoto žánrového koktejlu přimícháme kostýmy *Martina Chocholouška*, jež každou postavu výrazně charakterizují, dostáváme nápaditou inscenaci plnou odkazů a symboliky. Nedílnou a velmi důležitou složkou je zde hudební doprovod. *David Hlaváč* vytvořil žánrově různorodou nálož, jež určuje dynamiku inscenace a velmi sugestivně ji podporuje.

Osvěžující jsou chóry korintských žen, které coby pokojské sledují postupný rozklad společensky neúnosného chování Médey. Vedle vynikajících činoherních hereček *Marie Logojdové a Sabiny Muchové* podpořily pěvecké rozpravy operní talenty *Ivana Ambrúsová, Veronika Andrášková a Marcela Gurbal'ová*. Všechny mají stejnokroj v černé barvě s bílými límečky a zástěrami. Působivé jsou stejné paruky s bohatým klasickým drdolem řeckého typu.

Ivana Ambrúsová. (Foto: Martin Kusyn)

Médeu *Martin Chocholoušek* „obnaží“ do pánského pyžama. Vyrovnat se mužům a jejich moci je pro Médeu viditelně těžké. Jediná cesta, aby si Iáson uvědomil svou zradu, je uchýlit se ke krvavé pomstě. Když si Médea zoufá, je v pruhovaném pyžamu, které umocňuje její křehkost. Když však jedná s muži – s Iásonem, Kreónem nebo Aigem, stává se z ní *femme fatale*. Vysoká útlá postava herečky v upnutém černém outfitu umocňuje její umění manipulace.

Petru Kocmanovou jsem doposud považovala především za bezprostřední komediální herečku, která si poradí s každou situací a jemnými gesty dokáže velké věci. Rolí Médey se doufám tímto zapíše do historie Národního divadla moravskoslezského coby naprosto přesvědčivá herečka dramatické role, která si přes svůj předepsaný osud získá sympatie obou pohlaví. Hysterie Médey je v jejím podání elegantní zoufalství nenaplněné touhy a nejen ten, kdo podobnou situací prošel, může tiše soucítit. Zrada blízké osoby je tou nejméně

očekávanou a nejvíce bolestnou a Petra Kocmanová tuto bolest zhmotňuje s racionální pevností.

Petra Kocmanová a ROBERT FINTA. (Foto: Martin Kusyn)

V hledáčku pomstychtivé silné Médey, odhodlané vzít život všem, kteří mají co do činění s Iásonem, stojí naivní muž myslící na jediné, a to na moc. Zatímco Médea podniká komplikovaný plán, Iáson se oddává pudovému chtíči a není schopen domyslet následky svých činů. Vedle smyslné Petry Kocmanové působí *Robert Finta* jako mladíček, kterému se stěží dá věřit, že kdysi podnikal náročné plavby (byť tomu jeho kostým napovídá) na velké lodi Argó coby vůdce Argonautů. Ačkoli láska Médey a Iásona vznikla za pomoci kouzla, nějak nedokážu uvěřit, že by Médea v tak silném zastoupení Petry Kocmanové toužila po udržení svazku s Iásonem, kterého představuje Robert Finta. Iáson by měl být muž toužící po moci a mít veškerou kuráž na to se stát králem, avšak zde Iáson působí jako mladší bratr Médey, který spíše žadoní, než přesvědčivě argumentuje.

Role chůvy tušící neblahý konec připadla na *Alenu Sasínovou-Polarczyk*. Kontrastní bílá paruka k černému kostýmu a dramatický vzhled herečky dodávají postavě na teatrálnosti, která v tomto případě není na škodu. Naprázdno vyznívající apel umocňuje zoufalství, které chůva prožívá.

Do rolí dětí Médey a Iásona režisér obsadil velmi mladé, ale již zkušené herce NDM. Premiéru odehráli *Mateo Fajgl* a *Filip Škandera* a v alternaci můžete vidět také *Romana Patrika Baroše* a *Jana Pražáka*. Oba chlupci předvedli na premiéře velmi profesionální výkon.

František Strnad a Petra Kocmanová. (Foto: Martin Kusyn)

Menší role králů Kreóna a Aigea přesvědčivě ztvárnili František Strnad a David Viktora. *František Strnad* nastoupil coby korintský král s důraznou výhružkou, aby Médea opustila Korint. Charismatický král odchází s ústupkem, jehož důsledky budou mít tragickou dohru. *David Viktora* má snad jako jediný tragikomickou roli. Král Aigeus, který má také pohnutý osud v řecké mytologii, podává pomyslnou záchranou ruku a nabízí Médeě bezpečí v případě vyhnanství. *David Viktora* hraje úlisného krále s příjemnou dávkou humoru, který inscenaci lehce zjemní, ale nijak nenaruší její dramatickou linku. Iásonovu nevěstu, dceru korintského krále Kreóna Glauké hraje tanečnice *Julie Svitičová*. Režisér nechává promlouvat Glauké skrze pohyb, a tak i tragický moment jejího skonu má estetickou rovinu.

Inszenace Médea trvá hodinu a půl bez přestávky. Do tak krátkého času dokázali tvůrci vměstnat plno divácky vítaných nápadů. Vzdušná scéna, vkusné kostýmy, dobře padnoucí hudební aranžmá a skvělé herecké příležitosti. Co však tomuto kousku sluší převelice, je nově vybroušený text. Petr Borkovec a Matyáš Havrda přenesli Eurípidův text se vši úctou do velmi živé verze, plné zajímavých interpretací a nových vhledů. Režisér Jakub Šmíd s tímto textem pracuje naprosto neotřele. Médea je tak žena mnoha emocí, rozporů, a přitom stojí pevně na zemi, ukotvená ve své ženskosti. Tvůrčí tým se skládá ze samých mužů a já bych využila příležitost, abych zde negovala nesmyslnou tezi, že muži nerozumí ženám, protože Médea je důkazem, že muži nám občas rozumí více než my samy sobě.

*

Eurípidés: Médea. Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě. Režie: Jakub Šmíd. Dramaturgie: Norbert Závodský. Překlad: Matyáš Havrda a Petr Borkovec. Scéna: Petr

Vítek. Kostýmy: Martin Chocholoušek. Hudba. David Hlaváč. Recenze je psaná z premiéry odehrané v sobotu 27. dubna 2024 v Divadle Antonína Dvořáka.

Evelína Vaněk Síčová